

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER

A R R E S T

**nr. 222.208 van 24 januari 2013
in de zaak A. 206.550/VII-38.658.**

In zake : de STAD DILSEN-STOKKEM
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Steven Van Geeteruyen
kantoor houdend te 1080 Brussel
Leopold II-laan 180
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

het VLAAMSE GEWEST, vertegenwoordigd door
de Vlaamse regering
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Steve Ronse en Kaat Decock
kantoor houdend te 8500 Kortrijk
President Kennedypark 6, bus 24
bij wie woonplaats wordt gekozen

Tussenkomen partij :
de BVBA TORR-COAL PRODUCTIECENTRUM
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Eva Pauwels
kantoor houdend te 2018 Antwerpen
Broederminstraat 9
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, ingesteld op 2 oktober 2012, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van het besluit van de Vlaamse minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur van 16 augustus 2012 waarbij het beroep ingesteld tegen de beslissing van de deputatie van de provincie Limburg van 21 december 2011, houdende het weigeren van de milieuvergunning aan de BVBA Torr-Coal

Productiecentrum voor het veranderen van een vergunde inrichting gelegen aan de Energielaan 4 te Dilsen-Stokkem, gegrond wordt verklaard en de gevraagde vergunning wordt verleend.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een nota ingediend.

Auditeur Ronny Vercruyssen heeft een verslag opgesteld.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 17 januari 2013.

Staatsraad Eric Brewaeys heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Steven Van Geeteruyen, die verschijnt voor de verzoekende partij, advocaat Meindert Gees, die loco advocaat Steve Ronse verschijnt voor de verwerende partij, en advocaat Eva Pauwels, die verschijnt voor de tussenkomende partij, zijn gehoord.

Auditeur Ronny Vercruyssen heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Tussenkoms

3. Met een op 23 oktober 2012 ter post aangetekend verzoekschrift vraagt de BVBA Torr-Coal Productiecentrum om in het geding te mogen tussenkomen.

De BVBA Torr-Coal Productiecentrum is de begunstigde van de bestreden beslissing, er is dus grond om dat verzoek in te willigen, wat betreft het administratief kort geding.

IV. Feiten

4. De tussenkommende partij verkreeg in 2009 twee milieuvergunningen, aflopend op 9 juli 2029, van de deputatie van de provincie Limburg voor de exploitatie van een installatie voor het torrificeren van biomassa, bestaande uit houtsnippers afkomstig uit de bosbouw. De exploitatie heeft een aanvang genomen in september 2010.

5. Op 22 juni 2011 dient zij een aanvraag in voor het veranderen van de vergunde inrichting. Zij wenst een vergunning te verkrijgen voor het torrificeren van maximaal 95 ton/dag diverse, niet gevaarlijke afvalstoffen, met name SRF (Solid Recovered Fuel).

Tijdens het openbaar onderzoek worden 122 bezwaren ingediend.

In eerste aanleg brachten de afdeling Milieuvergunningen, de Openbare Vlaamse afvalstoffenmaatschappij (hierna : OVAM), de Vlaamse Milieumaatschappij (hierna : VMM) en de Provinciale Milieuvergunningscommissie (PMVC) een ongunstig advies uit. Ook de stad Dilsen-Stokkem bracht een negatief advies uit. De deputatie van de provincie Limburg weigerde op 21 december 2011 de gevraagde milieuvergunning te

verlenen.

6. Tegen deze weigeringsbeslissing dient de tussenkomende partij op 3 januari 2012 hoger beroep in bij de Vlaamse minister van Milieu, Natuur en Cultuur.

Volgende adviezen werden uitgebracht in graad van beroep :

- OVAM adviseerde de aanvraag ongunstig op 15 februari 2012;
- het advies van de afdeling Ecologisch Toezicht van de VMM van 16 februari 2012 was initieel ongunstig, maar er werd een voorwaardelijk aanvullend gunstig advies verstrekt op 19 maart 2012;
- de dienst Milieueffectenrapportage verstrekke een subadvies op 5 maart 2012 en een aanvullend subadvies op 14 maart 2012 en een verduidelijkende nota op 21 maart 2012;
- de afdeling Milieuvergunningen van het departement Leefmilieu, Natuur en Energie verstrekke op 14 maart 2012 een ongunstig advies;
- de afdeling Stedenbouwkundig Beleid en Onroerend Erfgoedbeleid van het departement Ruimtelijke Ordening, Woonbeleid en Onroerend Goed adviseerde op 15 maart 2012 gunstig.

7. De Gewestelijke Milieuvergunningscommissie verleent op 20 maart 2012 een ongunstig advies, dat luidt als volgt :

"(...)

8. MOTIVERING VAN DE BESLISSING WAT BETREFT DE AANVAARDBAARHEID VAN DE HINDER (= VERSLAG VAN HET ONDERZOEK)

Overwegende dat het hier een inrichting voor de productie van een vaste brandstof op basis van zuivere biomassastromen betreft;

Overwegende dat men met deze aanvraag het gebruik van een niet-gevaarlijke afvalstromen als grondstof wenst in te zetten in plaats van de zuivere biomassa; dat voornamelijk Solid Recoverd Fuel (SRF, gedroogde en verkleinde plastics, rubbers, papier, karton, textiel, hout en biomassa-achtige restanten van huishoudelijk afval) ingezet zal worden;

Overwegende dat het beroep ingediend door de exploitant betrekking heeft op het weigeren van de milieuvergunning voor het veranderen van een inrichting voor het vervaardigen van een vaste brandstof;

Overwegende dat de deputatie de vergunning weigerde om volgende redenen:

- er zijn heel wat problemen met de voorbehandeling van de biomassa;
- er is onduidelijkheid of men nu alleen SRF zal verwerken of dat men ook nog biomassa zal verwerken;
- er wordt geen garantie gegeven dat de voorbehandelingsinstallatie aangepakt zal worden;
- in het dossier is niet aangegeven hoe men de geluidsproblematiek van de maalinstallatie en bijhorende transportband, de stofproblematiek (cyclonen) en de geurproblematiek zal aanpakken;
- het evaluatierapport inzake luchtemissies (zoals opgelegd in een bijzondere voorwaarde in de basisvergunning) werd niet aan het dossier toegevoegd; men heeft hier dus geen informatie over;
- de aard en oorsprong van SRF is niet gekend en bijgevolg is bij een calamiteit met de rookgasbehandeling onduidelijk welke stoffen er in de lucht terechtkomen;
- OVAM heeft veel vragen over de huidige werking van de installatie; de inhoud van het register stemt niet overeen met de inhoud van de bijzondere voorwaarde in de basisvergunning;
- de MER-drempel voor het fysisch-chemisch behandelen en verbranden van afvalstoffen is ruim overschreden; OVAM is van mening dat de installatie MER-plichtig is;

Overwegende dat in een straal van 100 m rondom de perceelsgrens van de inrichting circa 1 woning, een tweewoonst is gelegen; dat deze woning op circa 80 m van de perceelsgrens van de inrichting ligt;

Overwegende dat tijdens het openbaar onderzoek 122 bezwaren werden ingediend die betrekking hebben op stofhinder, geurhinder, geluidshinder, brandgevaar, luchtverontreiniging, niet voldoen van de voorwaarde van de huidige vergunning, lichthinder, onduidelijkheid inputstromen en natuur;

Overwegende dat er zeer veel klachten zijn binnengekomen bij milieu-inspectie;

Overwegende dat het bedrijf op dit moment biomassa verwerkt tot een hoogcalorische vaste brandstof via torrefactie; dat er 2 productielijnen vergund zijn, waarvan één operationeel is; dat aan het torrefactieproces niets wijzigt;

Overwegende dat bij het torrefactieproces de inputstroom via een transportsysteem in een indirecte verhitte draaitrommelreactor met gasafdichting wordt gebracht; dat de draaitrommelreactor voorzien is van een gas inertiseer systeem (stikstof); dat in de reactor onder zuurstofvrije omstandigheden de biomassa bij een temperatuur van 260°C - 330°C omgezet wordt in een koolstofgranulaat; dat bij deze omzetting brandbare procesgassen ontstaan, die met behulp van een naverbrander worden verbrand; dat de hierbij vrijkomende warmte wordt gebruikt voor de energievoorziening van het torrefactieproces (op temperatuur houden van de reactor); dat het gevormde product (Torr coal) ingezet wordt als vervangende brandstof voor steenkool;

MER-plicht

Overwegende dat rubriek 11 b) van bijlage II van het besluit van de Vlaamse Regering houdende vaststelling van de categorieën van projecten onderworpen aan milieueffectenrapportage van 10 december 2004 het volgende stelt:

- installaties verwijdering van afval: verwerking van niet-gevaarlijke afvalstoffen in een verbrandingsinstallatie, met uitzondering van biomassa-afval, met een capaciteit van 50 ton per dag tot en met 100 ton per dag;

dat deze rubriek de omzetting betreft van de rubriek 11 b) (installaties voor de verwijdering van afval (niet onder bijlage I vallende projecten) van bijlage II van Richtlijn 85/337/EEG van de Raad van 27 juni 1985 betreffende de milieueffectbeoordeling van bepaalde openbare en particuliere projecten;

Overwegende dat de definitie van 'verbrandingsinstallatie' volgens titel II van het VLAREM de volgende is:

'elke technische inrichting die voor de verbranding van afvalstoffen door oxidatie wordt gebruikt, met inbegrip van voorbehandeling, pyrolyse of andere thermische behandelingsprocessen, (bijvoorbeeld het plasmaproces), voor zover de producten daarvan vervolgens worden verbrand, al dan niet met terugwinning van de geproduceerde verbrandingswarmte';

Overwegende dat volgens deze definitie niet alleen oxidatie aanzien wordt als verbranding; dat ook pyrolyse en andere thermische behandelingsprocessen aanzien worden als verbranding; dat pyrolyse, het thermisch ontleden van organisch materiaal in afwezigheid van zuurstof bij temperaturen tussen 450 en 750°C, betreft; dat pyrolyse en torrefactie vergelijkbaar zijn; dat torrefactie alleen plaatsvindt onder minder hoge temperaturen (260°C - 330°C); dat bijgevolg uit deze definitie besloten kan worden dat de torrefactie-installatie aanzien moet worden als een verbrandingsinstallatie; dat bijgevolg rubriek 11 b) van bijlage II van het MER-besluit van 10 december 2004 van toepassing is;

Overwegende dat voor de rubrieken vermeld in bijlage II van Richtlijn 85/337/EEG een screeningsplicht geldt wat inhoudt dat de lidstaten moeten nagaan hetzij door middel van een onderzoek per geval hetzij aan de hand van door de lidstaten vastgestelde drempelwaarden of criteria hetzij door een combinatie van beide procedures, of de kwetsieuzere projecten al dan niet moeten worden onderworpen aan een m.e.r.-plicht; dat deze screeningsplicht door middel van het project-m.e.r.-besluit van 10 december 2004 in de Vlaamse rechtsorde werd vertaald in een m.e.r.-plicht met mogelijkheid om op gemotiveerde wijze een verzoek tot ontheffing in te dienen bij de dienst MER;

Overwegende dat een gemotiveerd verzoek tot ontheffing van de m.e.r.-plicht of een MER bij de aanvraag had moeten bijgevoegd worden; dat dit niet gebeurde:

Overwegende dat de regelgeving inzake het openbaar onderzoek zoals bepaald in hoofdstuk V van titel I van het VLAREM moet gevolgd worden; dat het ontbreken van een MER of een ontheffingsbesluit bij de milieuvergunningsaanvraag een schending van het openbaar onderzoek betekent; dat de procedure van de milieuvergunningsaanvraag daarom volledig moet hernomen worden, met inbegrip van het openbaar onderzoek;

Onvolledigheid dossier

Overwegende dat naast de MER-plicht opgemerkt moet worden dat het

dossier onvoldoende en onvolledig werd opgesteld;

Overwegende dat het productieproces niet volledig werd weergegeven in de aanvraag zoals het in werkelijkheid is; dat zo bijvoorbeeld niets over de voorbehandeling, de maalinstallatie en de transportband werd gesteld in het aanvraagdossier, zoals ook aangegeven in het bestreden besluit; dat dit nochtans essentiële punten zijn gelet op de vele klachten die er nu reeds zijn bij de verwerking van biomassa; dat er bijgevolg kan worden gesteld dat er potentiële milieueffecten verwacht worden en voor onderhavige aanvraag een milieueffectenrapport moet worden opgemaakt;

9. MOTIVERING VAN DE BESLISSING OVER DE VERENIGBAARHEID MET DE OMGEVING EN DE GOEDE PLAATSELIJKE ORDENING

Overwegende dat het project volgens het gewestplan Limburgs Maasland gesitueerd is in industriegebied, grenzend aan een natuurgebied in het noorden;

Overwegende dat de aanvraag gesitueerd is in een op 22 december 2008 goedgekeurde verkaveling, in de zone voor water- en/of kaaigebonden bedrijvigheid;

Overwegende dat de inrichting verenigbaar is met de stedenbouwkundige voorschriften van de verkaveling en de goede ruimtelijke ordening;

10. CONCLUSIE (8 EN 9): ongunstig

Overwegende dat de hinder voor mens en milieu en de risico's voor de externe veiligheid, veroorzaakt door de gevraagde inrichting niet tot een aanvaardbaar niveau kunnen worden beperkt;

Overwegende dat er bijgevolg aanleiding toe bestaat het beroep ongegrond te verklaren en het bestreden besluit te bevestigen".

8. Bij besluit van 16 augustus 2012 verklaart de minister het beroep gegrond.

Dit is de bestreden beslissing.

De motivering ervan luidt als volgt :

"Overwegende dat het een inrichting voor de productie van een vaste brandstof op basis van zuivere biomassastromen betreft;

Overwegende dat men met deze aanvraag op één productielijn gedroogde niet-gevaarlijke afvalstromen als grondstof wenst in te zetten in plaats van de zuivere biomassa; dat voornamelijk Solid Recovered Fuel (SRF, gedroogde en verkleinde plastics, rubbers, papier, karton, textiel, hout en biomassa-achtige restanten van huishoudelijk afval) ingezet zal worden;

Overwegende dat het beroep ingediend door de exploitant betrekking heeft op het weigeren van de milieuvergunning voor het veranderen van een inrichting voor het vervaardigen van een vaste brandstof;

Overwegende dat de deputatie de vergunning weigerde om volgende redenen:

- er zijn heel wat problemen met de voorbehandeling van de biomassa;
- er is onduidelijkheid of men nu alleen SRF zal verwerken of dat men ook nog biomassa zal verwerken;
- er wordt geen garantie gegeven dat de voorbehandelingsinstallatie aangepakt zal worden;
- in het dossier is niet aangegeven hoe men de geluidsproblematiek van de maalinstallatie en bijhorende transportband, de stofproblematiek (cyclonen) en de geurproblematiek zal aanpakken;
- het evaluatierapport inzake luchtemissies (zoals opgelegd in een bijzondere voorwaarde in de basisvergunning) werd niet aan het dossier toegevoegd; men heeft hier dus geen informatie over,
- de aard en oorsprong van SRF is niet gekend en bijgevolg is bij een calamiteit met de rookgasbehandeling onduidelijk welke stoffen er in de lucht terechtkomen;
- OVAM heeft veel vragen over de huidige werking van de installatie; de inhoud van het register stemt niet overeen met de inhoud van de bijzondere voorwaarde in de basisvergunning;
- de MER-drempel voor het fysisch-chemisch behandelen en verbranden van afvalstoffen is ruim overschreden; OVAM is van mening dat de installatie MER-plichtig is;

Overwegende dat in een straal van 100 m rondom de perceelsgrens van de inrichting circa 1 woning, een tweewoonst is gelegen; dat deze woning op circa 80 m van de perceelsgrens van de inrichting ligt;

Overwegende dat tijdens het openbaar onderzoek 122 bezwaren werden ingediend die betrekking hebben op stofhinder, geurhinder, geluidshinder, brandgevaar, luchtverontreiniging, niet voldoen aan de voorwaarden van de huidige vergunning, lichthinder, onduidelijkheid inputstromen en natuur,

Overwegende dat er in het verleden veel klachten zijn binnengekomen bij de milieu- inspectie; dat het bedrijf de nodige maatregelen heeft genomen om hiervoor een oplossing te bieden; dat er door twee erkende deskundigen, respectievelijk in de discipline geluid en in de discipline lucht, studies werden uitgevoerd waaruit blijkt dat, mits de gepaste maatregelen, voldaan kan worden aan de VLAREM-voorwaarden;

Overwegende dat het bedrijf op dit moment biomassa verwerkt tot een hoogcalorische vaste brandstof via torrefactie; dat er 2 productielijnen vergund zijn, waarvan één operationeel is; dat aan het torrefactieproces niets wijzigt;

Overwegende dat bij het torrefactieproces de inputstroom via een transportsysteem in een indirecte verhitte draaitrommelreactor met gasafdichting wordt gebracht; dat de draaitrommelreactor voorzien is van een gasinertiseersysteem (stikstof); dat in de reactor onder zuurstofvrije omstandigheden de biomassa bij een temperatuur van 260°C - 330°C omgezet wordt in een koolstofgranulaat; dat bij deze omzetting brandbare procesgassen ontstaan, die met behulp van een naverbrander worden verbrand; dat de hierbij vrijkomende warmte wordt gebruikt voor de energievoorziening van het torrefactieproces (op temperatuur houden van de reactor); dat het gevormde product (Torr Coal) ingezet wordt als vervangende brandstof voor steenkool;

Overwegende dat rubriek 11 b) van bijlage II van het besluit van de Vlaamse Regering houdende vaststelling van de categorieën van projecten onderworpen aan milieueffectenrapportage van 10 december 2004 het volgende stelt:

- installaties verwijdering van afval: verwerking van niet-gevaarlijke afvalstoffen in een verbrandingsinstallatie, met uitzondering van biomassa-afval, met een capaciteit van 50 ton per dag tot en met 100 ton per dag;

dat deze rubriek de omzetting betreft van de rubriek 11 b) (installaties voor de verwijdering van afval (niet onder bijlage I vallende projecten) van bijlage II van Richtlijn 85/337/EEG van de Raad van 27 juni 1985 betreffende de milieueffectbeoordeling van bepaalde openbare en particuliere projecten;

Overwegende dat het eindproduct van de torrefactie-installatie waarbij biomassa, biomassa-afval of SRF gebruikt worden als ingangsproduct, beschouwd wordt als een product dat gebruikt wordt voor energieopwekking in een industriële installatie; dat het torrefactieproces ingedeeld wordt als een nuttige toepassing, en niet als een verwijdering, van afvalstoffen, indien afvalstoffen als ingangsproduct ingezet worden; dat bijgevolg rubriek 11 b) van bijlage II van het MER-besluit van 10 december 2004 niet van toepassing is; dat ook in Nederland het torrefactieproces niet als een m.e.r- plichtige activiteit ingedeeld wordt;

Overwegende dat de aanvraag tot doel heeft om de aangeleverde ingangsproducten voor de installatie niet meer te drogen; dat dit in belangrijke mate zal bijdragen tot het vermijden van stof- en geurhinder; dat het bedrijf zich engageert om alleen droge, niet gevaarlijke afvalstromen, voornamelijk SRF, als ingangsproduct te gebruiken; dat dit wordt opgelegd in een bijzondere voorwaarde;

Overwegende dat bovendien het eindproduct in gesloten silo's of containers zal opgeslagen worden, om eventuele geurhinder te voorkomen; dat dit wordt opgelegd in een bijzondere voorwaarde;

Overwegende dat de klachten inzake lichthinder werden opgelost door het afstellen van de buitenverlichting;

Overwegende dat de klachten inzake geluidshinder in belangrijke mate werden opgelost door het inkapselen van de maalinstallatie en door het voorzien van geleide rollen voor de transportband; dat uit een recent (januari 2012) uitgevoerd geluidsonderzoek gebleken is bij het dichtstbijzijnde woonhuis de nachtelijke geluidsnorm (40 dB(A)) met 2 dB(A) wordt overschreden; dat de erkende deskundige in de discipline geluid bevestigt dat doelgerichte sanering van de verantwoordelijke geluidsbronnen mogelijk is om de geluidsnormen overal te halen; dat in een bijzondere voorwaarde wordt opgelegd dat binnen een termijn van zes maanden een saneringsstudie moet uitgevoerd worden en een implementatieplan moet opgesteld worden;

Overwegende dat het project volgens het gewestplan Limburgs Maasland gesitueerd is in industriegebied, grenzend aan een natuurgebied in het noorden;

Overwegende dat de aanvraag gesitueerd is in een op 22 december 2008 goedgekeurde verkaveling, in de zone voor water- en/of kaaigebonden bedrijvigheid;

Overwegende dat de inrichting verenigbaar is met de stedenbouwkundige

voorschriften van de verkaveling en de goede ruimtelijke ordening;

Overwegende dat de hinder voor mens en milieu en de risico's voor de externe veiligheid, veroorzaakt door de gevraagde inrichting tot een aanvaardbaar niveau kunnen worden beperkt;

Overwegende dat er bijgevolg aanleiding toe bestaat het beroep gegrond te verklaren en het bestreden besluit te wijzigen".

V. Voorwaarden van de vordering tot schorsing.

9. Luidens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, kan de schorsing van de tenuitvoerlegging alleen worden bevolen als ernstige middelen worden aangevoerd die tot de vernietiging van de aangevochten akte kunnen leiden, en op voorwaarde dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van die akte de verzoekende partij een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

Moeilijk te herstellen ernstig nadeel

Standpunt van de verzoekende partij

10. In het verzoekschrift wordt het volgende uiteengezet :

"In hoofde van een bestuurlijke overheid kan er van een persoonlijk moeilijk te herstellen ernstig nadeel maar sprake zijn indien de bestreden beslissing de uitoefening van de overheidstaak of de bestuursopdracht waarmee die overheid belast is, verhindert of in ernstige mate bemoeilijkt en indien de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing de werking van haar diensten in die mate in het gedrang zou brengen dat zij haar taken als overheid niet meer zou kunnen uitoefenen (cfr. R.v.St., nr. 25.893 van 22 november 1985).

In casu heeft verzoekster een milieubeleidsplan uitgewerkt, dat initieel gold voor de periode 2005-2009 maar inmiddels werd verlengd. In dit milieubeleidsplan wordt bijzondere aandacht besteed aan geluidshinder en de rol van verzoekster bij het beperken van deze geluidshinder. Hierbij is één van de aandachtspunten het aanpakken van geluidshinder in het kader van het verlenen van bouw -en milieuvergunningen (...).

Verzoekster moet evenwel vaststellen dat in het kader van het verlenen van de bestreden beslissing zij helemaal niet haar taak zoals uiteengezet in haar milieubeleidsplan kan uitoefenen en bijgevolg eigenlijk in de onmogelijkheid wordt gesteld om geluidshinder aan te pakken door op te treden aan de bron,

met name bij het verlenen van de betreffende vergunning.

Uit het feitenrelaas is immers gebleken dat verzoekster voortdurend repressief moet optreden tegen de exploitant (wegens het overtreden van de bepalingen inzake geluid en wegens de aanhoudende klachten van omwonenden). Verzoekster beschikt immers niet over de (juridisch via bestaande regelgeving) adequate wapens om op een doortastende wijze op te treden tegen deze geluidshinder.

In het kader van de voorliggende vergunning wordt eens te meer belet om geluidshinder aan de bron, bij het verlenen van de vergunning, aan te pakken zodoende uitvoering te geven aan de bepalingen en doelstellingen van het milieubeleidsplan.

Meer bepaald mag er wel degelijk een bijkomende geluidshinder verwacht worden. Men denke hierbij aan de toename van het af -en aanrijden van vrachtverkeer bij de levering van SRF. De SRF die als ingangsproduct in de vergunde installatie verdwijnt wordt immers van uit andere locaties aangebracht (en na behandeling terug afgevoerd).

Deze mogelijke toename van geluidshinder zal tot bijkomende klachten leiden, waarbij verzoekster niet op doortastende wijze kan optreden. Zij kan desgevallend een milieustakingsvordering inleiden of een andere procedure opstarten, doch het opstarten van dergelijke procedures is slechts een ultiem middel en veelal ook niet het meest adequate middel om hinder tegen te gaan.

Indien echter de procedure tot het verlenen van een milieuvergunning op een wettelijke wijze was verlopen, quod non, dan was de mogelijke hinder en de daaraan gekoppelde mogelijke remediërende maatregelen op een objectieve wijze in kaart gebracht in de vorm van een projectMER en kan op die wijze de bron van de hinder worden aangepakt bij het verlenen van de milieuvergunning.

Hetzelfde geldt voor het tegengaan van luchtverontreiniging, geur -en stofhinder, eveneens een belangrijk item in het milieubeleidsplan van verzoekster (blz. 132-133). Uit haar milieubeleidsplan blijkt zeer duidelijk dat verzoekster tot nog toe een kordaat optreden voorstaat tegen deze hinderaspecten. Uit het feitenrelaas is evenwel gebleken dat in het kader van de exploitatie die het voorwerp uitmaakt van huidige procedure een doortastend repressief optreden bijzonder moeilijk aan te houden is en niet altijd even efficiënt is. Het zou veel efficiënter zijn indien deze hinderaspecten worden aangepakt aan de bron. Een efficiënte en kordate aanpak is echter slechts mogelijk indien de juridisch correcte milieuvergunningsprocedure wordt gevolgd, inclusief het voldoen aan de MER-plicht.

Deze MER-plicht is precies bedoeld om mogelijke hinderaspecten in kaart(t) te brengen en hierover te informeren zodoende dat een efficiënt beleid, in casu gemeentelijk milieubeleid, mogelijk is. De bestreden beslissing verhindert in aanzienlijke mate dat verzoekster een kordaat en doortastend milieubeleid kan voeren.

Verzoekster benadrukt dat zij sedert de aanvang van de exploitatie van de BVBA Torr Coal steeds gepoogd heeft om dit beleid in daden om te zetten en om daarbij steeds een evenwicht te zoeken tussen de bekommernissen van haar inwoners en deze van de betreffende ondernemingen, waarbij overleg en inspraak steeds de rode draad waren. Zulks blijkt overduidelijk uit de bijgebrachte overtuigingsstukken.

Uit de procedure, de beslissing van de bestendige deputatie van de provincie Limburg, de verschillende adviezen van de adviserende overheidsinstellingen (cfr OVAM) blijkt zeer duidelijk dat de betrokken instellingen voornamelijk te maken hebben met een gebrek aan informatie waardoor het voor hen quasi onmogelijk is geworden om hun rol en taken uit te oefenen. Het is precies om hieraan tegemoet te komen dat er een MER-plicht bestaat: om overheid en burgers te informeren. Op basis van deze info kan een overheid haar beleid afstemmen.

Verzoekster kan op heden geen doortastend milieubeleid voeren op haar grondgebied door een gebrek aan informatie die haar had moeten ter beschikkin(g) gesteld worden in de vorm van een projectMER.

Een loutere vernietiging van de bestreden beslissing volstaat hierbij niet om verzoekster op een efficiënte wijze te informeren over de exploitatie en mogelijke moeilijkheden die hiermee gepaard gaan. Bij wijze van voorbeeld kan verwezen worden naar de melding van de calamiteit die zich heeft voorgedaan op 1 juni 2012. Het kan verzoekster op een correcte wijze reageren op een dergelijke calamiteit wanneer zij zelf niet beschikt over voldoende informatie?

Deze nadelen vloeien rechtstreeks voort uit de bestreden beslissing en meer nog uit de onwettigheden die werden begaan bij de totstandkoming van de bestreden beslissing.

Hierbij moet benadrukt worden dat verzoeker net als andere omwonenden 'gepakt' werden door de wijze waarop het vergunningentraject is verlopen. De exploitant is begonnen met het aanvragen van een 'relatief onschuldig uitzijnde vergunning' om stukje bij beetje te komen tot een inrichting die bijzonder hinderlijk is voor verzoeker zonder dat de impact van de exploitatie ooit werd onderzocht".

Beoordeling

11. Voor een gemeente is een nadeel persoonlijk indien door de bestreden beslissing de uitoefening van haar overheidstaak of de bestuursopdracht waarmee zij is belast, verhinderd wordt of in ernstige mate in het gedrang wordt gebracht. De mogelijke nadelen die de eigenaars, inwoners, werknemers en bedrijven ondervinden van een inrichting, vormen geen persoonlijk nadeel in hoofde van de betrokken gemeente, als openbare overheid.

Gelet op het voorgaande kan de hinder die de bedrijvigheid van de tussenkomende partij teweegbrengt op het grondgebied van de verzoekende partij, en die deze laatste aanvoert in haar verzoekschrift, niet worden beschouwd

als zijnde een persoonlijk moeilijk te herstellen ernstig nadeel.

De verzoekende partij maakt niet aannemelijk welke moeilijk te herstellen ernstige nadelen de huidige bestreden beslissing voor haar teweegbrengt. Indien de tussenkomen de partij hinder zou veroorzaken of de haar opgelegde voorwaarden niet zou naleven, staat niets eraan in de weg dat de verzoekende partij beroep doet op de geëigende instrumenten om hierop te reageren, met name het beroep doen op de diensten van de Milieu-inspectie om zo nodig de tussenkomen de partij te dwingen bepaalde maatregelen te nemen of te sluiten.

De verzoekende partij toont voorts niet aan dat de thans bestreden beslissing een invloed heeft op haar advies- en beslissingsopdrachten op het gebied van leefmilieu of ruimtelijke ordening.

Het bestaan van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel is bijgevolg niet bewezen.

12. Er is bijgevolg niet voldaan aan één van de voorwaarden van artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State. Dit volstaat om de vordering tot schorsing te verwerpen zonder dat het nodig is de opgeworpen ontvankelijkheidsexceptie te onderzoeken,

BESLISSING

1. Het verzoek van de BVBA Torr-Coal Productiecentrum tot tussenkomst in het administratief kort geding wordt ingewilligd.

2. De Raad van State verwerpt de vordering.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van vierentwintig januari tweeduizend dertien, door de Raad van State, VIIe kamer, samengesteld uit:

Eric Brewaeys,	staatsraad, waarnemend voorzitter,
bijgestaan door	
Bart Tettelin,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Bart Tettelin

Eric Brewaeys